

[Pia Kjærsgaard]

Alle Folketingets partier ved, at vi igennem ganske mange år har stillet utallige ændringsforslag, efter at forslagene har været behandlet i Indfødsretsudvalget, når de skulle til endelig afstemning i folketingssalen. Vi har stillet utallige ændringsforslag, hvor vi har pillet nogle af de personer ud, som vi under ingen omstændigheder mente skulle accepteres, men hvad har Folketingets partier gjort? De har da stemt imod. Selvfølgelig har de det, for man vil ikke indrømme, at det at blive statsborger – det at opnå noget, som man i mange andre lande betragter som en tilgodeseeelse af en person, noget, som man skal have gjort sig fortjent til – foregår på en helt anden måde i Danmark.

Der blev sagt – jeg tror, det var fru Lise Hækkerup, der sagde det – at i de flygtninge- og indvandrerdebatter, vi har haft, havde man taget stilling i Folketinget. Ja, hvis Fremskridtspartiet ikke havde rejst masser af flygtninge- og indvandrerdebatter i folketingssalen, havde vi jo ikke haft dem. Mig bekendt – men det er ikke noget, jeg vil hænges op på nu – er der ikke et andet parti overhovedet, som har rejst det i folketingssalen. Det er da korrekt, at der har været nogle handler indimellem om mindre opstramninger af udlændingelovgivningen, men debatten i folketingssalen er der da ikke andre der har rejst. Den nuværende minister har ikke kunnet nå det, men heller ikke den daværende minister, som ellers mange gange sagde, at han havde et synspunkt, som jeg vil fastholde lå temmelig tæt på Fremskridtspartiets, men så snart ord skulle blive til gerning, blev det ikke til mere.

Så kan jeg ikke lade være med at smile lidt – og det er endda venligt at gøre det på den måde – når hr. John Vinther nu nøje vejer sine ord. Han sagde, at han var ikke helt afvisende over for substansen. Ja, så har man bestemt ikke sagt for meget. Så kan man vel ikke blive hængt op på ret meget bagefter i den konservative folketingsgruppe. Hvor er det dog sølle af Det Konservative Folkeparti, at det eneste, man kan svinge sig op til, er, at man ikke er helt afvisende over for substansen. Det er vel nok negativt og meget lidt positivt at sige det på den måde.

Jeg vil også godt høre hr. John Vinther: Kunne man dog ikke forholde sig til, hvad man er så positiv over for? Der blev sagt noget om opstramning af sprogkriterier, og lidt sene-

re blev der sagt fra Venstre, at kriminaliteten også var noget, man burde se på. Jamen i stedet for burde man sige: Der kan vi støtte Fremskridtspartiet – i stedet for at kalde det propaganda og store taler. I stedet for burde man sige: Der synes vi I er gået for vidt, men vi vil gerne støtte jer på nogle andre punkter.

Hvis ikke andre gør det, så skal vi selv sørge for, at det bliver rejst i det udvalg, som man nu flere gange har henvist til. Det, der er kommet her, er med garanti tom snak.

Hvis nu Fremskridtspartiet rejser det, vil man så være velvillig bag de lukkede døre? Vil man så ønske at stramme op på kravene, eller vil man fortsat holde sig til, at det er noget, man bare snakker om og gør utrolig lidt ved?

Hvis man ikke overholder de kriterier, man har – og stadig væk er det Fremskridtspartiets opfattelse, at man skal stille nogle skrappe kriterier op – så synes jeg ikke, man med de forhold, vi har nu, bare burde sige: Så er tingene hjemme, så gør vi ikke mere ved problemet.

Vi mener, at det er et problem for det danske Folketing, at man ved de tre behandlinger, som man skal have, blot trykker på en knap, når det hver evig eneste gang drejer sig om 700-800 personer, og når man ikke en eneste gang har kunnet tage sig sammen til at støtte Fremskridtspartiets helhjertede forsøg, når vi har forsøgt at tage de hårdest belastede ud af lovforslag, som bliver fremsat herinde flere gange årligt. Man trykker bare på den grønne knap. Man ønsker ikke at støtte Fremskridtspartiet i bestræbelserne for alene at få nogle af de værste ud af lovforslaget. Nej, man tager stadig væk det hele over en bank.

Det er et bunkebryllup, og jeg skal stærkt appellere til, at man dog holder sig lidt til i Venstre og hos De Konservative, at man godt vil stramme op på kriterierne, at der også kommer noget konkret, og at det ikke bare er ord, ord, ord fra Folketingets politikere på denne talerstol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.